

אדיב

לא הרבה אנשים זוכים ששמים ילך לפנייהם וששמים יתאר אותם
כהווייתם. ואתה היית כזה. אדיב. מנומס, שקט וצנוע. תמיד
אלגנטי, אף פעם לא יכולתם לראות אותנו במכנס קצר או
כפכפים. תמיד מכנס מחויט ונעל אלגנט.

אתה בטח היית אומר עכשיו : אני לא צריך יחסי ציבור,

אבל אני רוצה להגיד לך תודה.

תודה שהיית שם בשביל כל מי שהיה צריך.

תודה שטיפלת בסבתא עד יומה האחרון.

תודה שתמיד ידעת להרגיע אותי כשחשבתי שאני חולה במשהו
נוראי ואמרת לי "זה שום דבר". וצדקת.

תודה שעיצבת את הזהות שלי כמזרחי, עירקי, עם שורשים חזקים
ומבלי שידעת הפכת אותי לפנתר שחור.

תודה שנתת לי את ההזדמנות להוכיח את כשרון הספרות שלי
והפכת אותי לספר הבית שלך.

גם לך אסתר, אני רוצה להגיד תודה. תודה שדאגת לו וטיפלת בו
במסירות והיית לצידו בכל רגע נתון גם כשלא היו כבר כוחות
ובאופן לא מובן מאליו.

אדיב, לפני שבוע ביקשת ממני שלא אשכח אותך. אז אני לא
אשכח. אני אקח איתי הרבה רגעים, הרבה זכרונות קטנים ואתן
לך ללכת לעולמך, לסבתא וסבא, לגיק וזקו ודני. שתשכח קצת
מהכאבים והסבל הנוראי שליוו אותך בתקופה האחרונה.

היית איש יקר לי מיקר.